

bagegang fra Loven af 1892, og jeg havde helst set, at man slet ikke havde slettet disse Parenteser, men havde stillet i alt Fald Forstanderens og Forstanderindens Lønning ganske ens. Thi jeg er paa det rene med, at skulde der ved Forskoleseminariet ansættes en Forstanderinde, vilde der kun være Tale om en ganske eminent dygtig Kvinde, som vel fortjente at faa en lige saa høj Løn for sit Arbejde som Forstanderen for sit. Men, som sagt, det stødte mod en ganske afgjort Modstand, og saa mente jeg, at man hellere maatte tage det næstbedste, naar man ikke kunde faa det allerbedste. Derfor fremkom jeg med det Ændringsforslag, der vedtoges ved tredje Behandling i Folketinget, men jeg vil ikke have det forstaaet saaledes, at det skulde være min Mening, at Kvinders Arbejde skulde lønnes ringere end Mænds. Særlig en Kvinde, der magter en saa overordnet Stilling som denne, fortjener en lige saa høj Løn som Forstanderen. Men selve Spørgsmaalets Aktualitet ligger maa-ske noget ude i det fjerne. Den gældende Lov indeholder det Princip: Der skal ved Forskoleseminariet i Vejle være een mandlig og to kvindelige Lærerkrafter, enten en Forstander og to Lærerinder eller en Forstanderinde, en Lærer og en Lærerinde, og allerede dette formelle Forhold gør det noget vanskeligt at gaa over fra Forstanderpladsen til Forstanderindepladsen, fordi der saa helst skulde være Vakance blandt Lærerinderne samtidig.

Jeg vil, som sagt, meget indtrængende anmode det høje Ting om, selv om adskillige ærede Medlemmer have Betænkeligheder ved disse Lønsatser, dog at vedtage Forslaget, helst saaledes, som det er kommet fra Folketinget, da jeg saa uendelig nødtigt vilde have, at dette Forslag ikke skulde blive til Lov i indeværende Samling.

Om det, at Lønnen er bleven saa betydelig nedsat i Folketinget, kommer deraf, at man i det hele er paavirket af de vanskelige finansielle Forhold, vi leve under, skal jeg ikke sige; det er ikke utænkeligt, at det kan have præget Afgørelsen, skønt det her kun drejer sig om en saa lille Sum. Hvis det forholder sig saa, viser det i alt Fald, at det er meget uheldigt at fremkomme med Lønningsforslag i en økonomisk trykket Tid. Men for at svare det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) paa de Udtalelser, han fremsatte udenfor selve denne Sag, vil jeg sige, at naar de økonomiske Forhold blive bedre, vil jeg rigtignok hellere end gerne forelægge den

høje Rigsdag et Lønningsforslag netop i den Retning og vedrørende de Institutioner, det ærede 1ste kongevalgte Medlem omtalte. Jeg tror, at der i særlig høj Grad trænges til Lønningsforhøjelser paa de Punkter, og jeg ser godt den store Uretfærdighed i, at man har vedtaget saa og saa mange Lønningslove og saa har maattet gøre en Dyd af Nødvendigheden og lade saa og saa mange andre virkelige paa-trængende Lønningsforhøjelser ligge.

Jeg anbefaler dette Forslag til det høje Tings Velvillie, skal ikke blande mig i det Spørgsmaal, om dette høje Ting vil nedsætte Udvalg eller ej, men kun anmode om, at Behandlingen maa blive saa hurtig, som det er dette høje Ting muligt.

Hvidberg: Jeg er beroliget ved, at den højtærede Minister siger, at han fortolker Loven saaledes, at Anciennetetsberegningen vil ske saaledes, som jeg ønskede det. Den Dame, jeg omtalte, er imidlertid forflyttet senere end det Tidspunkt, den højtærede Minister nævnede, og hendes Anciennetet er beregnet med $2\frac{1}{2}$ Aar for lidt efter den Fortolkning af Loven, som jeg synes er den rigtige, men naar den højtærede Kultusminister er enig med mig om denne, er jeg beroliget i saa Henseende.

Jeg er derimod ikke ganske sikker paa, at det vil gaa, som man venter, at man vil faa to kvalificerede Lærerinder til at søge de Pladser med de Lønsatser, der ere vedtagne nu i Folketinget, og det er den eneste Betænkelighed, jeg har ved at gaa med til Lovforslaget, som det foreligger. Men imidlertid, da man fra alle Sider synes, at man kan faa de fornødne Lærerkrafter, kan det være, at jeg tager fejl, og at det vil vise sig, at fuldt kvalificerede Lærerinder ville søge Pladserne.

Blot en lille Bemærkning endnu til de faldne Udtalelser om, at Lønningssatserne burde være ens for Forstander og Forstanderinde og for hele Lærerpersonalet. Hvis det skal være Tilfældet, maa Lønningerne sættes ganske overordentlig op for Lærerinderne derovre, thi fik vi en Forstanderinde med en Løn, der var lig Forstanderens, skulde vi ogsaa have en Lærer med Løn lig den, en Lærerinde nu har. Men De faa ikke en kvalificeret Mand til at søge Embedet, hvis Slutningslønnen kun er 2,400 Kr., naar han i Øjeblikket i en hvilken som helst By, han søger til, kan naa en Slutningsløn paa 3,000 og, hvis han søger til København, Gentofte eller Frederiksberg, kan naa en Slutningsløn paa